

Lumina în viața voastră

**Foaie Parohială editată de Parohia Romano-Catolică Orșova
cu sprijinul părintelui paroh Pr. Dr. Davor LUCACELA**

Nr. 32/2021 din 08.08.2021

Din cuprins:

**Pâinea mea este trupul meu,
jertfit pentru viața lumii
pag. 2**

**GESTURI, CUVINTE ȘI
SIMBOLURI ÎN SFÂNTA
LITURGHIE
pag. 3**

**Jiří (Gheorghe) Popieluszko –
mesaj pentru noi
pag. 6**

**Cuvintele lui Jiri Popieluszka
pag. 8**

**Admirabilul preț al sfintei
liturghii
pag. 8**

**Bartolomé Esteban Murillo (1617–1682):
Ridicarea la cer a Fecioarei Maria**

Calea către Dumnezeu Duminica 19 de peste an

Pâinea mea este trupul meu, jertfit pentru viața lumii

Pe malul lacului Cafarnaum, în jurul lui Isus este mereu adunată o mulțime de oameni. Cu siguranță te vei gândi cum s-a schimbat dispoziția lui. Buna dispoziție a oamenilor este mereu schimbătoare. Întâi au suportat un mare efort și s-au grăbit foarte mult, ca să-l vadă din nou pe Domnul, când l-au găsit, dau la iveală nemulțumirea lor. Din aceasta poți să vezi, că ceea ce a fost principal și ceea ce au căutat, nu a fost însuși Isus, altfel s-ar fi bucurat, că sunt din nou în compania lui.

Au căutat mai curând, ceea ce ieri în preajma serii le-a fost atât de util. I-a adus așteptarea, că s-ar putea întoarce iarăși timpurile bune, când predecesorii lor zilnic găseau o pâine gustoasă, care cădea din cer. Acum nu mai sunt interesați de nimic mai mare, cu atât mai puțin de ceva, ce ar cere schimbarea gândirii lor și în final, chiar a comportamentului lor.

Pentru a fi deschiși, pentru un mult mai mare dar a lui Dumnezeu, pe care Domnul îl anunță, ar trebui întâi să recunoască, că Acela, care ieri i-a ospătat, nu este doar un oarecare om extraordinar, ci Musafirul din cer. Și tocmai aceasta este pentru ei, piatra de poticneală. În mulțime este o întregă serie dintre aceia, care afirmă că îl cunosc pe acest om. Și aceștia sunt tocmai aceia, care știrbesc dispoziția de a crede a celorlalți, că ar fi putut să coboare din cer.

Din nou se arată aici, că siguranța, care se bazează doar pe convingerea umană și judecățile umane, poate fi foarte ipocrită, atâta timp cât este vorba despre lucruri nu numai umane, ci despre misterul lui Dumnezeu. Totul cu ce vine Isus, ce vestește și ce face, își primește adevăratul sens și importanță abia atunci, când acceptăm, că nu este *doar fiul lui Iosif, pe*

tatăl și mama lui îi cunoaște, dar este Fiul lui Dumnezeu.

Dumnezeu s-a apropiat de multe ori și în moduri diferite de om¹acum, însă s-a umilit în modul cel mai desăvârșit și cel mai demn de încredere, când a devenit om. Din contestațiile și scepticismul ascultătorilor, vei simți, că pentru a putea primi o umilință atât de mare a lui Dumnezeu, trebuie noi înșine să fim umili.

Nimeni nu poate veni la mine, dacă Tatăl nu-l atrage. Să însemne oare, că Dumnezeu își alege singur, pe cine va atrage, și pe cine nu dorește să-l atragă? Mie mi-ar plăcea să atrag pe fiecare om! Căci pentru aceasta a trimis pe Fiul său în lume. *Cu toții vor fi învățați*, din păcate, nu cu toții vor învăța ceva din aceasta. Sunt și oameni, care nu doresc să-l audă pe Tatăl. Tatăl nu ne învață, pentru a fi capabil să discutăm, ci dorește să ne învețe, cum să primim, cu smerenie adevărata libertate, ceea ce ne depășește, ne învață să fim zeloși de a crede cuvintelor Fiului său, care trebuie să ne conducă în lumea cerească, minunată, a misterelor lui Dumnezeu.

Nu te teme de mistere, care rămân mister. Tocmai în ele este ascuns cel mai mare dar a lui Dumnezeu. Faptul, că acum nu le înțelegi, nu înseamnă de loc, că stai în fața lor ca un neștiutor, care nu s-a maturizat pentru înțelegerea lor. Dimpotrivă. Cea mai mare înțelepciune este să recunoști și să primești realitatea, că în acest timp încă nu pot fi înțelese.

Atunci, de ce Isus se afișează cu noi și de ce le aduce? Oare nu poate să-ți ofere ceea ce este mai mare decât tine și ce depășește toate închipuirile tale? Nu-i este permis să te pregătească pentru aceea, că vrea să schimbe deocamdată limitarea ta mortală în viață, care nu cunoaște limite? Nu este oare vrednic de încrederea ta, pentru ce îți este atât de asemănător, și cu toate acestea vorbește despre lucruri

¹ Ev 1,1

atât de supraumane? Doar a coborât la tine numai pentru faptul, că vrea să-și sacrifice trupul său, ca viața ta limitată să se unească cu viața sa nelimitată, așa cum viața lui este unită cu viața Tatălui.² De ce trebuie atunci să-ți sprijin credința ta? De satisfacțiile, pe care le trăiește mintea ta greșitoare și limitată sau de încrederea în înțelepciunea și dragostea lui Dumnezeu-omul? Vrei să ai dubii despre realitatea și generozitatea ofertei lui Dumnezeu, pentru că depășește presupunerile tale sau tocmai de aceea cu smerenie și recunoștință vei crede în cuvintele sale? Odată te vei convinge, că și din aceasta, despre care ești convins, că o înțelegi deplin, ai văzut de fapt doar o reflexie ștersă a realității adevărate.

Din păcate, tot mai mulți pleacă orbiți de siguranța întăritoare, sprijinită doar de propria lor convingere. Nu te lăsa clătinat. Garanția adevărului real nu este nici mintea umană, nici părerea majorității. Aceia, care au plecat, doar îl *întristează Sfântului Duh a lui Dumnezeu*. Acum își vor căuta cele mai izbitoare motive pentru convingerile lor. Toate le vor aranja în așa fel, ca dacă este posibil să nu aibă nevoie de divinitatea lui Isus, și își vor demonstra reciproc, cât sunt de moderni. Cât sunt de fericiți! Poate Acela oare, care a creat totul, și timpul, să adoarmă o perioadă? Li se pare, că astfel își vor păstra independența și demnitatea lor, și odată cu acestea, le scapă cu desăvârșire, că mărimea și demnitatea omului este proporționată cu mărimea darului, cu care îl atinge bunul Dumnezeu. Tocmai pentru bunătatea sa și pentru infinita înțelepciune respectă atât de mult demnitatea libertății omului, încât nu obligă pe nimeni să primească darurile sale nemărginite și infinite. Aceasta însă nu înseamnă, că sunt inutile.

Rămâi smerit la Isus și vei gusta, cât de bun este. Preamărește-l pe Domnul, ca să audă cei smeriți și să se bucure.³

Sursa: Světlo, nr. 32/2006, pag. 3

GESTURI, CUVINTE ȘI SIMBOLURI ÎN SFÂNTA LITURGHIE ThDr. Jozef Hal'ko

SFÂNTA LITURGHIE 14. Amvonul

Dragi frați și surori,
tocmai se desfășoară liturghia cuvântului, care a început prin citirea Faptelor Apostolilor, care s-a terminat cu cuvintele: „Cuvântul Domnului.” A urmat psalmul responsorial, la care am răspuns. Deci am auzit ceva și la aceasta am răspuns cu versetul și apoi a urmat evanghelia, care din nou începe cu cuvântul „citire” și se termină cu cuvintele: „Cuvântul Domnului”.

Toate aceste cuvinte exprimă seriozitatea, pe care o are cuvântul lui Dumnezeu. Fie că este citire din Faptele Apostolilor, fie că este citire din evanghelia – am auzit cuvântul lui Dumnezeu sau Cuvântul Domnului. În afară de aceasta, aici este vorba de ceva pentru urechi, prin care auzim cuvântul, îl percepem ca pe o subliniere a importanței cuvântului lui Dumnezeu. Este important, ca locul și spațiul, în care se prezintă

² Conf. In 6,57

³ Compară cu Psalmul responsorial 34

acest cuvânt a lui Dumnezeu să fie de o seriozitate proporțională cuvântului lui Dumnezeu. Și voi, în cadrul fiecărei sfinte liturghii percepeți, că aici este un asemenea loc, care se numește amvon, de la care de regulă se citește cuvântul lui Dumnezeu. Ce este amvonul? Ce este acest artefact, în această capelă a televiziunii Lux? Ce exprimă?

Ce înseamnă în fiecare biserică?

Amvon în limba greacă înseamnă înălțat, respectiv un loc dominant, din care se prezintă cuvântul lui Dumnezeu. Anabajejn în limba greacă înseamnă înălțare. Dar nu trebuie să fie o înălțare în sensul concret material al cuvântului, poate să însemne dominant.

Avem în Sfânta Scriptură vreo schițare a faptului, că atunci când se vestește cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie un loc demn, pe care îl vede fiecare și de unde aude fiecare?

Deja în Vechiul Testament avem întâmplarea legiuitorului și a preotului Ezdra, despre care în cartea lui Nehemia citim: „Cunoscătorul Testamentului Ezdra

a stat pe o schelă de lemn, care a pregătit-o în acest scop... Și a deschis Ezdra cartea în fața ochilor întregului popor, stătea de fapt mai sus decât restul poporului. Când a deschis-o, întregul popor s-a ridicat în picioare.”⁴

Acesta este primul fragment, care în aceste dependențe

spune, că da. Deja în timpurile de demult

a fost ca un obicei natural, că dacă cineva anunța ceva important, așa cum citim, stătea în acest timp pe un loc special amenajat, pentru a se sublinia, că despre ceea ce se va vorbi este important. Și aceea, care înțeleg aceasta, concret în cazul cuvântului lui Dumnezeu se ridică, pentru a asculta, pentru a-l percepe.

În evanghelie, de exemplu citim, că lângă lacul Genezaret se înghesuia asupra lui Isus mulțimea, pentru că voiau să asculte cuvântul lui Dumnezeu. Isus a văzut lângă mal două bărci, din care au coborât pescarii și spălau mrejele. Isus s-a urcat pe una dintre bărci, care îi aparținea lui Simon și l-a rugat, că să plece puțin de la mal. Apoi, din barcă învăța mulțimile. Putem spune, că, în Noul Testament, acesta este primul amvon. Primul loc vizibil, dominant, de pe care Domnul Isus a putut fi bine văzut și de unde s-a auzit bine.

La fel, când în sinagogă citea fragmente din proroc, din cărțile profeților, citim că ochii tuturor s-au fixat asupra lui. Toți ochii erau ațintiți asupra lui Isus. Aceasta evocă și locul, pe care a stat Isus în sinagogă, de pe care cu toții îl vedeau și în același timp îl putea auzi foarte bine.

Suma sumarum, mă întorc încă o dată la ideea – amvonul este acel loc din care se citește cuvântul lui Dumnezeu, evanghelia, psalmul și se cântă Exsultet în timpul vigiliesi pascale.

Documentele aferente și chiar Misalul Roman – cartea pentru sfânta liturghie stabilesc foarte clar, care sunt proprietățile pe care ar trebui să le aibă un asemenea loc. Ar trebui să fie rezistent, vizibil, funcțional, demn și decorat proporțional.

⁴ Neh 8,4-5

Rigid din motivul, că și cuvântul lui Dumnezeu este rigid. Cuprinde puterea lui Dumnezeu. Prin cuvântul lui Dumnezeu primim această putere și aceasta trebuie să o exprime și amvonul prin aceea, că este rigid. Nu este o teșghea mobilă, care o punem undeva deoparte, apoi iar o punem la loc. Nu. Este rigid, un punct fix, pe care cu toții îl văd bine, din care cu toții pot auzi bine. Nu este vorba doar de un lucru practic, dar este vorba și de simbol. Un amvon rigid exprimă fermitatea și puterea cuvântului lui Dumnezeu. Așa cum am mai spus de câteva ori, trebuie să fie și vizibil. Aceasta în afara de altele exprimă și universalitatea cuvântului lui Dumnezeu, care este destinat fiecărui om, care se află nu numai în acest spațiu, ci în sensul cuvintelor lui Isus: „Mergeți în toată lumea și vestiți evanghelia tuturor popoarelor și botezați în numele Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.” Amvonul vizibil, simbolul universalității ofertei cuvântului lui Dumnezeu, trebuie în mod evident trebuie să fie funcțional și să se audă bine din amvon.

Microfonul, care este aici este desigur o problemă tehnică foarte utilă le exprimă, că, cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie bine auzit și noi trebuie să facem totul, ca acest cuvânt a lui Dumnezeu să fie auzit de cât mai mulți oameni și cât mai bine. Când încă nu existau microfoanele, existau moduri, cum să fie amplasat locul de unde predicatorul va predica, încât să se audă cât mai bine de acolo. De exemplu locul, de unde se citește cuvântul și se predică cuvântul lui Dumnezeu este în nișa unei clădiri. Din acea nișă, prin efectul acustic se dispersa foarte bine.

Cu toții putem să ne putem închipui scaunele de predică (așa cum veți în pozele de mai sus), care sunt ridicate în biserici și au deasupra lor un mic acoperiș, deasupra acestuia este de obicei amplasat un porumbel care îl simbolizează pe Duhul Sfânt, ca însuși predicatorul (sau altcineva care prezintă cuvântul lui Dumnezeu) să conștientizeze responsabilitatea care decurge din aceasta, că Duhul Sfânt a inspirat acest cuvânt și trebuie să-l inspire pe predicatorul însuși.

Micul acoperiș deasupra scaunului de predică (amvonul în stilul vechi) are influență, să spunem așa, sonorizare, pentru răspândirea sunetului, generează faptul, că sunetul merge în jos, că este amplificat și se poate auzi bine.

Locul care servește pentru vestirea cuvântului lui Dumnezeu trebuie să fie demn, proporțional ornamentat, rigid și desigur trebuie să aibă și nivelul său estetic. Avem aici un amvon frumos, care, după cum vedeți în filmările de pe camera de luat vederi acum în timpul sfintei liturghii. Este scris pe el Alfa și Omega. Este un cuvânt simplu.

De aici se citește textul, care este codat cu scrisul, de aceea este oportun, că pe acest amvon este scris Alfa și Omega, căci Isus a folosit scrisul ca simbol pentru a exprima cine este el. „Eu sunt

Alfa și Omega, începutul și sfârșitul.” Dacă ar trebui să spunem asta în cuvintele unei exprimări moderne: „eu mă ating de toate, eu intru în totul de la A la Z.” De fapt de la început până la sfârșit iubirea universală, care vrea să pătrundă totul, și să atingă totul. Așa că, frați și surori,

aceasta este suma sumarum, altarul cuvântului lui Dumnezeu.

Așa cum de pe altar se împarte euharistie și se frânge pâinea din cer – euharistia – Trupul lui Isus, Sângele lui Isus sub forma pâinii și sub forma vinului, tot așa de pe altarul cuvântului lui Dumnezeu, să spunem așa se frânge și se împarte pâinea cuvântului lui Dumnezeu. Și printre cele care se prezintă pe altarul cuvântului lui Dumnezeu, ceea ce se citește, spune, predică de pe amvon trebuie să ne pregătească pe toți, pentru a primi cât mai profund și a înțelege cât mai bine, ceea ce primim de pe altar, unde se derulează jertfa euharistică. Sunt aici dependențe spațiale și de importanță, care la prima vedere poate nici nu le conștientizăm, și de aceea, această explicație a noastră, despre frumusețea sfintei liturghii, despre liturghie trebuie să ne pregătească. Poate că de astăzi veți vedea, că sunt aici altarul cuvântului lui Dumnezeu și altarul jertfei euharistice.

Nu sunt doar două bucăți de mobilier așezate unul lângă altul, ci fiecare are importanța lui. Este aici o anumită importanță congruență. Una arată spre cealaltă, una explică pe cealaltă și noi astăzi înțelegem acestea mai bine. Mai ales și înainte de toate Isus, Alfa și Omega este acela, care peste toate, ce se derulează aici, vrea să intre mai profund în inima noastră.

Despre liturghia cuvântului, ce înseamnă, ce structură, cum este concepută și ce cuprinde, despre toate acestea vom vorbi data viitoare.

Lăudat să fie Isus Cristos!

Din sursă 29.05.2020

<https://www.tvlux.sk/archiv/play/ambon>

Cu acordul și binecuvântarea Mons. Jozef Hal'ko

Jiří (Gheorghe) Popieluszko – mesaj pentru noi

Criminalii lui Popieluszko au înscenat defecțiunea automobilului, ca să aibă motiv să-l oprească pe preot. Când Popieluszko a coborât din mașină, ca să-i ajute, l-au bătut trei ofițeri de la securitate cu pumnii și bâte, până la inconștiență. După aceea, acest păstor spiritual a fost legat, în gură i-au pus un căuș și l-au închis în portbagajul autoturismului. Trei ofițeri l-au transportat, apoi la barajul de la Wrochaw. Acolo i-au legat o piatră de picioare și l-au aruncat în apă. Legat la mâini și la picioare cu căușul în gură preotul nu avea nicio șansă și s-a înecat.

Polonia în anul 1980. Frica nu mai avea nici o putere asupra oamenilor. Întâi au intrat în grevă muncitorii din Gdansk, apoi, în final în toată Polonia. Funcționarii încercau tot ce este posibil, pentru a îngenunchea dorința de libertate. Teroarea și amenințarea, persecuția, arestarea, șicanarea, violența nu au ajutat la nimic.

Sub steagurile sindicatelor libere ale Solidarității se adunau toate puterile doritoare de libertate și democrație. Unul dintre părinții spirituali a fost și preotul Jiri Popieluszko. A fost păstorul spiritual celor aflați în grevă și a stat în ger cu muncitorii în fața porților șantierului naval.

Debusolați, slăbiți și frustrați domnii de la putere au aprobat înființarea sindicatelor libere în august 1980. Pentru prima dată de la apariția blocului estic, partidul comunist a trebuit să renunțe la monopolul rolului de conducere.

„August 1980 a înapoiat sentimentului libertății poporului, sentimentul de demnitate și adevăr, sensul său adevărat. Respiram un aer mai curat, mai proaspăt,”

își amintește Adam Michnik.

Dar bucuria nu a durat prea mult. Tot mai amenința invazia sovietică, la fel ca în Ungaria și Cehoslovacia. În decembrie 1981, comuniștii polonezi au anunțat starea de urgență. Solidaritatea a fost scoasă din nou în afara legii și a trebuit să aștepte până în „primăvara libertății” în anul 1989 și să lucreze în ilegalitate.

Popieluszko, în predicile sale s-a opus despoților. A cerut libertatea politică și religioasă. Se ruga pentru pace în țară, pentru cei arestați, internați și pentru familiile acestora.

I-a numit cu numele lor adevărat și cei arestați au ieșit din masa anonimă. Îndemna oamenii mai ales, să lase violențele pentru comuniști. Cu multă disciplină, membrii Solidarității au luptat cu hotărâre și fără violență împotriva violenței.

De departe și din apropiere, oamenii se întâlneau, pentru a participa la liturgiile religioase pentru patrie și pentru aceia, care suferă. Biserica sf. Stanislav a fost întotdeauna neîncăpătoare pentru credincioși. După sfânta liturghie, cuvintele lui Popieluszko circulau din gură în gură prin toată Varșovia și de aici în toată Polonia. Pe casete și pe pliante predicile lui ajungeau la mii de polonezi.

Serviciile secrete suspicioase și furioase îl urmăreau pe acest „mic preot”, care a avut o influență atât de mare. Agenții au intrat forțat în parohie, au distrus instalațiile acesteia și au lăsat mesaje amenințătoare. Pentru a-l aduce la tăcere pe Popieluszko, a fost arestat de câteva ori, audiat foarte dur și îngropat în amenințări.

În mașina lui s-au găsit bombe și s-au înmulțit accidentele de circulație. Toți cei care au dorit, puteau să vadă că statul face tot ce

este posibil pentru a-l aduce la tăcere pe preotul Jiri.

Dar nu a reușit. Neînfricat și cu curaj a luptat Popieluszko pentru demnitatea creaturilor lui Dumnezeu. Abia atentatul mortal din 19 octombrie 1984, l-a adus la tăcere pe acest preot. Tiranii, cu vederea scurtă au pariat pe o violență brutală, ca în orice eră, dar au uitat, că dorința de libertate nu moare, chiar dacă vor fi uciși cu miile.

La înmormântarea lui Popieluszko au fost citite ultimele sale cuvinte: „Nu vă lăsați forțați la ură. Iertați și veți fi eliberați. Adevărul și crucea ca simbol al conștiinței de sine și a iubirii iertătoare reprezintă drumul nostru spre libertate.”

Despre persoana lui Jiri Popieluszko

S-a născut într-un sal polonez Okopz u Suchowole. Părinții lui

După tratamente brutale fața lui nu era de recunoscut

au fost agricultori

Cardinalul Wyszynski l-a sfințit la 28 mai 1972, la Varșovia ca preot. Din acel moment a acționat în diferite parohii din Varșovia și înainte de toate printre copii și tineret. Mai, a fost destinat să păstorească în centrele de sănătate. De aici s-a angajat foarte intens la înființarea organizațiilor muncitorești.

În anul 1980 a avut prima sfânta liturghie pentru sudorii din grevă, pe platforma fabricii. Pr. Jiri a organizat propria lui „școală” pentru muncitori. A fost un ansamblu de predici din diferite domenii, pe care le-au prelucrat sindicalistii.

La 8 februarie a fost demarat procesul de beatificare.

Sursa: Světlo, nr. 32/2006, pag. 13

Cuvintele lui Jiri Popieluszka

Vai de societatea, a cărei cetățeni nu au curaj! Fiecare cetățean care renunță la virtutea statorniciei, devine sclav. Prin aceasta își generează sieși, personalității sale, familiei sale, colaboratorilor săi, statului și Bisericii cea mai mare durere.

Cetățeanul laș poate fi câștigat foarte ușor cu prețul fricii, pâinii și a lucrurilor colaterale. Vai de conducătorii, care vor să câștige cetățenii cu prețul fricii de sclav.

Ar trebui să ne temem doar de trădarea lui Cristos. Creștinul trebuie să fie primul martor, susținător și apărător al dreptății, bunătații, libertății și al iubirii. Pentru aceste valori trebuie să facă totul pentru sine și pentru alții.

Sursa: Světlo, nr. 32/2006, pag. 12
Admirabilul preț al sfintei liturghii

Cristos prin oameni reînnoiește jertfa sa. Sfânta liturghie nu este doar o simplă prezentarea jertfei pe cruce. Nu are doar simplul preț al amintirii. Este o jertfă reală, aceea, care a stat pe Calvar, și aduce roade depline. Toate roadele sfintei liturghii sunt nepuizabile, pentru că sunt roadele crucii. Ce bine ar fi să știm, ce bogății putem obține pentru noi și pentru Biserică! (D.C. Marmion)

Când ești prezent în mod evlavios la sfânta liturghie, dai cea mai mare cinste umanității lui Isus Cristos.

Poți obține pentru sufletele din purgator cel mai mare ajutor.

O sfântă liturghie, la care participi în timpul vieții, este pentru tine mai mântuitoare decât multe liturghii după moarte.

Ține minte, creștinule, că este mai bine să fii prezent evlavios la sfânta liturghie decât să ocolești întreaga lume în pelerinaje. (sf. Bernard)

Dumnezeu ne dă totul, pentru ce ne rugăm în sfânta liturghie, și aceea, la ce nici nu ne gândim, dar avem nevoie. (sf. Ieronim).

Dacă am cunoaște valoarea sfintei liturghii, cu câtă ardoare am asculta-o! (Sf. paroh din Arc).

Sfânta liturghie este medicamentul bolilor și arderea de tot pentru plata păcatelor noastre (sf. Ciprian).

Te asigur, de faptul, că cine ascultă cu evlavie sf. liturghie, voi trimite în ultimele clipe atâția îngeri sfinți, să-l întărească și să-l apere, de câte ori a fost evlavios la sfânta liturghie. (Domnul Isus către sf. Gertrude cart. 3,16).

Toate faptele bune la un loc nu au valoarea unei sfinte liturghii, pentru că sunt doar fapte umane, dar sfânta liturghie este opera lui Dumnezeu (sf. paroh din Arc).

În rugăciune îl rugăm pe Dumnezeu pentru har, în sf. liturghie îl forțăm, să ni le dea (sf. Filip Neri).

Sf. liturghie este reînnoirea jertfei pe cruce. Reține dreptatea lui Dumnezeu și salvează lumea.

Sfânta liturghie este singura jertfă, care generează, că sufletele ies imediat din purgator (sf. Grigore).

Sf. liturghie este cel mai sfânt act religios, pentru Dumnezeu cel mai slăvit și pentru sufletul nostru cel mai avantajos. Obținem în timpul ei puterea, ca să-l iubim pe Dumnezeu și pe aproapele și să fim capabili să iertăm (S.P. Eymar).

Sursa: Světlo, nr. 22/2004, pag. 12

Așteptăm sugestiile, criticile și comentariile Dumneavoastră, la adresa de e-mail: monimex_f@yahoo.com Tel.: 0722 490 485 sau 0742 519 115.

Dacă aveți adresă de e-mail, puteți să o transmiteți și vi se pot trimite pe e-mail aparițiile acestei Foi Parohiale.

TOTUL ESTE GRATUIT!!!

Traducerea: Iosif Fickl

Corectură: Maria Fickl